

skuelse, men det vil jo naturligtvis ikke forhindre, at jeg jo lige meget ønsker, at dette Lovforslag maa blive fremmet paa et yderligere Stadium, thi der vil man først ret komme til at prøve de forskellige Meninger, som ere bleyne fremsatte.

Derimod er der en anden Retning, hvori jeg er en Modstander af det ærede Medlems hele Anskuelse, og det er med Hensyn til Alt, hvad der angaaer Degneindtægter, og navnlig den saakaldte Degnetrave. Det ærede Medlem veed meget vel, at hvor han søger at gjøre den Mening gjældende, som han her har søgt at gjøre gjældende med Hensyn til Degnetraven, der skal han stadigt møde mig som en afgjort Modstander. Det ærede Medlem har altid søgt at ville gjøre Degnetraven til Gjenstand for Rigtning, og han har søgt sit Holdpunct i enkelte Udtryk, som have været benyttede forskellige Gange, og navnlig i Anledning af den Udvæjning, som har fundet Sted af forskellige Statter; men jeg troer, at han her har et ufuldstændigt Holdpunct, idetmindste intet, som kan give nogen Retgrund, hvorimod den simple Retssanskuelse, Degnetraven angaaende, maa søges i Sammenligning med hele Tiendesforholdet, og derfor maa vi heller ikke rokke ved den. Tiendesforholdet er Noget — det er nødvendigt at holde det fast — der fra Aarstid hæfter som en fast Canon paa visse Giendomme. Giendommene ere komne i den Besiddelse, hvori de nu ere, med denne Hæftelse paa dem, og denne Hæftelse er af ingen anden Natur end enhver prioriteret Gjæld. Forskjellen er kun den, at det er en prioriteret Gjæld til Staten eller det Offentlige, istedetfor at andre Prioriteter ere til private Flokk. Saaledes er det ogsaa med Degnetraven, og det maa vi holde fast paa; at der paa enkelte Steder, og selv med Statens Indvilligelse, har fundet en Udvæjning Sted af den saakaldte Degnetrave, der i det Hele taget er en Bagatelsag, kan paa ingen Maade forandre Sagens hele Natur. Der kan derved være skeet et Misgreb paa enkelte Steder, men et Misgreb har det været, efter min Opertydning, hvor det er skeet, og vi skulle vel vogte os for at vandre i disse Misgrebs Spor. Det er af

yderste Bigtighed netop i dette Stieblik ved enhver Leilighed, hvor vi møde Tiendespørgsmaalet, at holde den fast efter sin Natur. Tiendens Natur er, at det udredes af visse bestemte Besiddelser, af visse bestemte Jordareal her i Landet. Hvorvidt de, som ikke yde Tiende nu, paa en eller anden Maade kunne bringes til af den Grund at bidrage Mere end hidtil til de offentlige Byrder, det er en Sag, som ligger ganske udenfor; dertil have vi forøvrigt Beskaffningen efter Formue og Leilighed, og man maa i saa Henseende lægge Mærke til, at den, som ikke yder Tiende af sin Jord, han har en større Indtægt og saaledes ogsaa en større Leilighed til at yde end den, som svarer Tiende; ram ham, der ikke svarer Tiende, paa Grund deraf, men forsøg ikke paa at bringe Tienden til at faae en anden Skikkelse og Charakter end den, den har. Vi see jævnlig her til Rigsdagen indkomne Begjæringer, som gaae ud paa at forvanske og forvandle dette Forhold, men jo mere vi see disse Wildfarelser, som, efter min Opertydning, ligge paa Bunden af denne Anskuelse, desto mindre maae vi vige tilbage for den, selv om det er i en saa lille Sag som Degnetraven. Det gjør mig ondt, at jeg her maa være en afgjort Modstander af min ærede Ven for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (G. Winther); men han veed allerede fra lang Tid tilbage, at saa ofte han kommer frem med denne Sag, saa hyppigt skal jeg forsøge at lægge ham enhver Hindring i Veien, thi jeg troer ikke, han i dette Tilfælde er paa den rette Vej.

G. Winther: Jeg veed ikke, om den tidligere Udtalelse af mig er bleven misforstaaet af Nogle, saaledes som om jeg ønskede, at dette Lovforslag ikke skulde nyde Fremme eller gaae videre (Stemmer: Nei!), thi det har paa ingen Maade været min Mening. Jeg ønsker af Hjertet, at det maa gaae videre, og jeg har endogsaa sagt, at, naar vi ikke kunne sætte noget Bedre istedetfor, saa forekommer det mig at man burde beholde det. Der var en aaret Taler, saa forekom det mig, der yttrede nogen Tvivl om min Mening, men af det jeg har udtalt, vil Enhver see, at det er min Mening, at Sagen selv, den egentlige Kjerne i Sagen, skal nyde Fremme. Jeg har heller